

РЕШЕНИЕ

№ 1263

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 07.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6073** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], против Заповед № 0416971/15.04.2019г. на началника на отдел "Оперативни дейности" в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бистро „Златни мостове“, находящ се в [населено място], местност В., стопанисван от жалбоподателя.

В жалбата сочи, че нарушението, за което е наложена ПАМ, е резултат на грешка, допусната от служител на дружеството, и че по преписката липсват доказателства, че се касае за системни нарушения. Изтъква се, че е съставен акт за нарушение, но не е издадено наказателно постановление, което лишава дружеството от възможността да плати санкцията и така да избегне прилагането на мярката. Моли се за отмята на заповед №0416971/15.04.2019г. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 04.04.2019 г. в 13:20 часа органи по приходите извършили проверка на търговски

обект – бистро „Златни мостове“, находящ се в [населено място], местност В., стопанисван от [фирма]. При проверката била извършена контролна покупка на стойност 16,40 лв., платена в брой, като плащането е прието от служител на дружеството-жалбоподател. За извършената продажба не бил издаден фискален бон от наличното в обекта фискално устройство, нито от кочан с касови бележки. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство с ИН на ФУ DY425757 и ИН на ФП 3658530 е отпечатан ДФО за дата 04.04.2019 г., от който е видно, че за извършеното плащане не е издаден фискален бон. Установена е и разлика в касовата наличност – несъответствие между наличните парични средства и тези, маркирани във ФУ в размер на 89,15 лв.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0416971/04.04.2019г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

За констатираното нарушение на 15.04.2019 г. била издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0416971/15.04.2019г., с която спрямо дружеството е наложена ПАМ – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

Жалбата е подадена в срок от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. По делото не е представена, но на съда е служебно известна заповед № ЗЦУ – ОПР16/ 17.05.2018г., с която началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, б.„а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална

касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18).

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената покупка в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява дали да наложи мярката или да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на запечатването и забраната на достъп до обекта. Относно определения в заповедта срок на прилагане на мярката административният орган е изложил достатъчни мотиви, които правят извода му обоснован и съобразен с принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. Обстоятелството, че липсват данни за извършени други нарушения от дружеството, безспорно следва да бъде отчетено, което в случая е сторено с определянето на продължителността на мярката в размер под средния от предвидения в закона (запечатването е разпоредено за срок от 14 дни при максимално установен в закона 30 дни).

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя за накърнено право на защита, предвид издаването на заповедта за ПАМ, без да е налице наказателно постановление. Принудителната административна мярка по чл.186, ал.1 ЗДДС се прилага независимо от ангажирането на административнонаказателна отговорност, което изрично е посочено и в текста на разпоредбата – „независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“. Прилагането на ПАМ и реализирането на административнонаказателна отговорност се осъществяват в рамките на отделни, самостоятелни производства и нито ЗАНН, нито ЗДДС поставят тези производства в отношение на взаимобусловеност или друга зависимост. Ето защо принудителната мярка би била законосъобразна, дори ако към датата на заповедта за налагането ѝ няма издадено наказателно постановление.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата срещу нея е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на ответника да му бъде присъден юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Заповед № 0416971/15.04.2019г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за налагане на принудителна административна мярка по

чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: